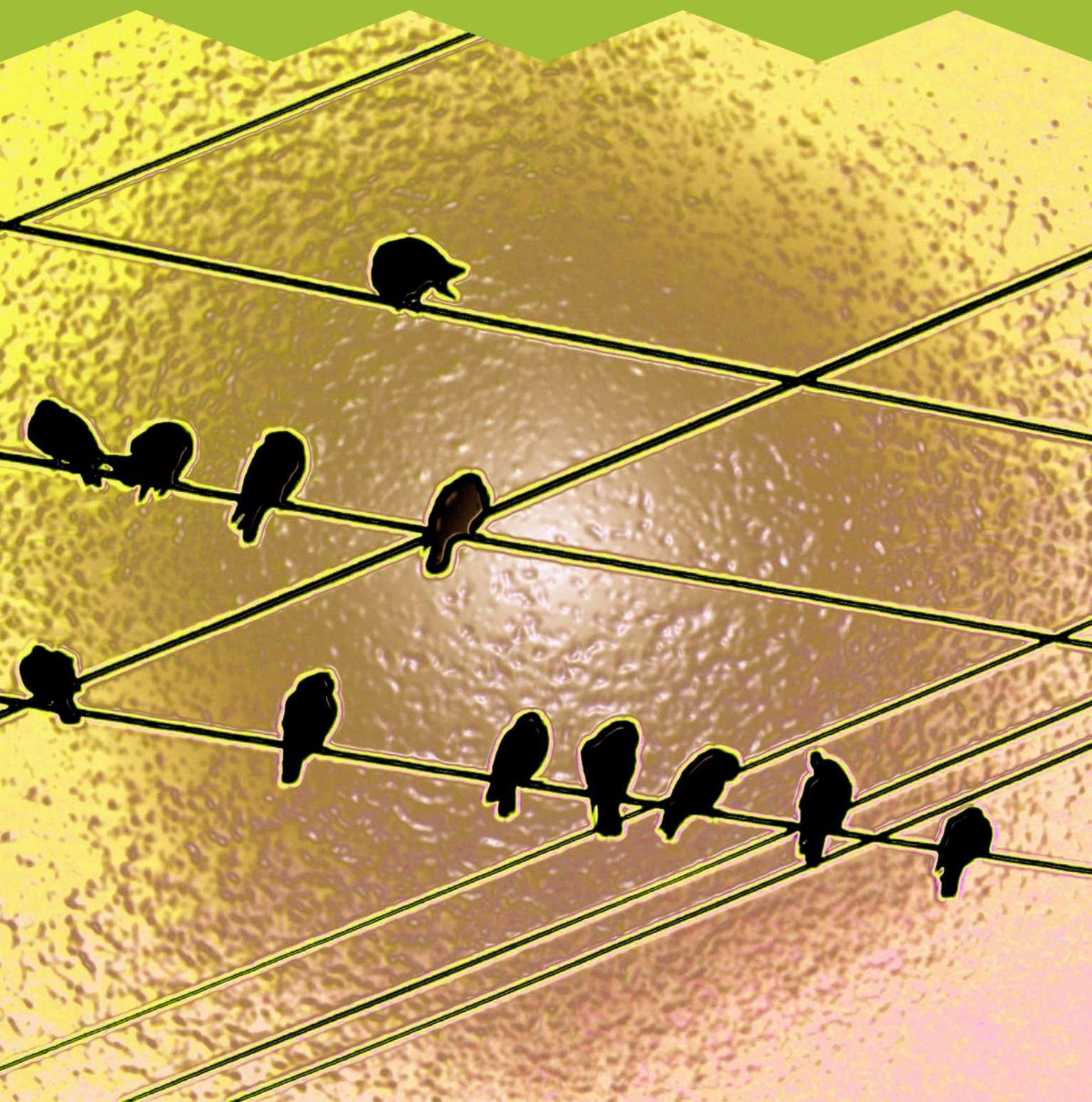

Co gołąbki widzą

MARIA KONOPNICKA

Co gołąbki widzą

Na naszym podwórku
Pełno krzyku, wrzasku,
Trzepocą się gołąbeczki
Na tym złotym piasku.

Trzepocą się gołąbeczki,
Nim w słońko ulecą,
I w powietrzu cichem, modrem,
Jak srebrne zaświecą.

— A wy, miłe gołąbeczki,
Gdzieżeście latały?
Powiedzcież nam, jak wygląda
Ten boży świat cały?

— Świat to, dzieci, jest ogromny,
Wielkie lądy, morza,
A nad niemi błękitnieją
Niebieskie przestworza.

Na niebiosach słońko stoi
Wysoko, wysoko,
Opatruje ziemię całą
Jego złote oko.

A pod słońkiem kłęczą góry,
Karpatowe szczyty
I podnoszą skalne głowy
W przejaskne błękity.

A z gór lecą jasne zdroje,
W oną Wisłę cieką,
Co to idzie aż do morza,
Daleko, daleko...

A nad Wisłą leżą pola,
Chwieją złote kłosa,
Na nizinach łąki pachną,
Wysrebrzone w rosy.

A po skrajach, het, daleko,
Szumią ciemne bory,
Szemrzą gaje i dąbrowy
W te letnie wieczory...

Tu, tam, sterczy gród zamkowy
I kościelne wieże,
Wioski do nich tulą głowy,
Czarny krzyż ich strzeże...

A po wioskach lud w sukmanie
Kraje pługiem role,
A skowronek przyśpiewuje
Lecący nad pole. —

— Ach, jak ślicznie! Ach, jak cudnie!
Gołąbeczku miły!
A czy widać dom nasz stary,
I ten płot pochyły?

A czy widać, jak przed progiem
Mama dzieci pieści?
Jak nam dziadus opowiada
Prześliczne powieści?

A czy widać, jak się Burek
Na słońcu wygrzewa?
Jak słowiczek szary w krzaku
Cudną piosnkę śpiewa?

A czy widać, jak do ula
Leci pszczółka złota?
Jak we wrota nasze wchodzi
Uboga sierota?

— Widać, dzieci ukochane,
Widać, jak na dłoni...
Uśmiecha się do was słońko
Złote blaski roni.

Uśmiecha się do was słońko
Promieńmi złotymi,
Błogosławi naszym progom
I tej całej ziemi!

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/co-golabki-widza/>

Tekst opracowany na podstawie: Maria Konopnicka, Poezje dla dzieci, część druga dla dzieci do lat 10, wyd. M. Arcta, Warszawa 1922.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Redakcję techniczną wykonała Paulina Choromańska, natomiast korektę utworu ze źródłem wikiskrybowie w ramach projektu Wikiźródła.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.